RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 128.878 van 5 maart 2004
in de zaak A. 136.562/XIV-15.075.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VANAGT,
kantoor houdende te 3600 GENK,
Bochtlaan 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 9 mei 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 december 2002 tot verwerping van een verzoek tot herziening;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. SCROOFS die, loco Advocaat P. VANAGT verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Marokkaanse nationaliteit, is op 20 juli 2000 in Marokko gehuwd. Zijn echtgenote bezit de Belgische nationaliteit.

1.2. Op 21 februari 2001 dient verzoeker in België een aanvraag in tot vestiging als echtgenoot van een Belg.

1.3. De politie van Genk stelt een negatief verslag van samenwoonst/gezamenlijke vestiging op.

1.4. Op 17 juli 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.5. Tegen deze beslissing heeft verzoeker een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad van State.

1.6. Op 1 augustus 2001 dient verzoeker bij de Minister van Binnenlandse Zaken een verzoek tot herziening in.

1.7. De echtgenote van verzoeker zou een procedure begonnen zijn tot vernietiging van het huwelijk.

1.8. Als gevolg van het verzoek tot herziening wordt aan verzoeker een tijdelijk verblijfsdocument afgeleverd en wordt een nieuw samenwoonstverslag gemaakt.

1.9. Op 10 december 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot verwerping van het verzoek tot herziening. Dit is de bestreden beslissing. Deze beslissing wordt aan verzoeker betekend op 30 april 2003.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als middelen aanvoert:

> "Eerste middel:
> Dat bij het nemen van deze beslissing dd. 10/12/02 waarbij vooreerst het verzoek tot herziening werd verworpen en vervolgens het bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten de motiveringsplicht geschonden werd: dat de motivering immers niet juist is nu er een beoordelingsfout gemaakt werd.
> Dat de bestreden beslissing getroffen werd op basis van de motivering dat er tussen de beide echtgenoten geen minimum aan relatie is geweest.
> Dat er wel degelijk een minimum aan relatie tussen de echtgenoten is zoals de Raad van State in haar arrest van 24/4/1995 vereist.
> Dat het toch niet kan zijn dat de wettelijke bepalingen misbruikt worden enkel en alleen ten behoeve van de echtgenote van verzoeker die na een relatie van één jaar, na het huwelijk in de zomer van 2000 en nadat verzoeker dan eindelijk zijn echtgenote kon vervoegen, zich zomaar ineens bedacht heeft en er de voorkeur aan gaf toch maar niet getrouwd te zijn.
> Dat er echter wel degelijk gedurende minstens één jaar voor het huwelijk een liefdesrelatie tussen beide partijen bestond en dat zij wel degelijk hebben samengewoond in de ouderlijke woonst van de echtgenote van verzoeker, tot zij hem beu werd.
> Dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een reële echtelijke band bestond.
> Tweede middel:
> Dit middel is gesteund op de schending in de bestreden beslissingen van het beginsel van de gelijkheid tussen Belgen en vreemdelingen die zich in een gelijke situatie bevinden.
> Het zou immers al te gemakkelijk zijn voor echtgenoten die gehuwd zijn met een vreemdeling om in plaats van een ingewikkelde en vaak kostelijke echtscheidingsprocedure hun echtgenoot gewoon buiten te zetten en vervolgens naar de gemeente te gaan om alzo een beslissing tot weigering van vestiging uit te lokken. Dit kan uiteraard niet de bedoeling zijn van de wetgever terzake.
> Indien personen, gehuwd met een Belg of met vreemdelingen wier verblijf definitief geregeld is, van hun echtgenoot af willen dienen zij wel een echtscheidingsprocedure te voeren volgens de geëigende procedures.
> Voor verzoeker betekent dit ook een ongelijkheid opzichtens Belgen en vreemdelingen wier verblijf definitief geregeld is in België.";

2.2.1. Overwegende dat tweemaal een verslag inzake het samenwonen van verzoeker en zijn echtgenote werd opgemaakt, met telkens de conclusie dat verzoeker en zijn echtgenote niet meer samenwonen; dat verzoeker niet betwist dat er geen samenwoonst meer is; dat de overwegingen in de bestreden beslissing "overwegende dat de betrokken vreemdeling zich niet vestigt bij zijn Belgische echtgenote XXX, geboren te Genk op 18 maart 1977; overwegende dat de vestiging van een vreemdeling die gehuwd is met een Belg, een minimum aan relatie tussen de echtgenoten vereist (Raad van State, arrest nr. 53.030 dd. 24 april 1995); overwegende dat in casu er tussen beide echtgenoten geen minimum aan relatie is geweest, zodat terecht aan de betrokkene de vestiging werd

geweigerd" door verzoeker niet worden weerlegd; dat hij niet aantoont dat er "een beoordelingsfout gemaakt werd" in de motivering; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.2. Overwegende dat er slechts sprake kan zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoeker met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijke gevallen ongelijk werden behandeld; dat verzoeker nalaat dit te doen; dat verzoeker de categorie "Belgen" vergelijkt met de categorie "vreemdelingen wier verblijf definitief geregeld is in België"; dat verzoeker tot geen enkele van beide categorieën behoort; dat verzoeker niet met concrete gegevens aanduidt in welk opzicht het gelijkheidsbeginsel geschonden is; dat het tweede middel, indien al ontvankelijk, niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf maart tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. LIEVENS. **A. BEIRLAEN.**